

Motion till riksdagen 2022/23:719

av **Lina Nordquist (L)**

Statens ansvar för rovdjursskador

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kostnaderna för rovdjursskador ska utvärderas och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkra ansökningshanteringens likvärdighet över landet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten till en ny ersättningsmodell för rovdjursskador som drabbar lantbrukare och hundägare, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Lantbruk är en svår form av företagande, vilket gör det extra viktigt att undanröja onödiga hinder. Ett par av dem hittas inom rovdjurspolitiken. Kostnaderna för rovdjursskador på tamdjur kan bli avsevärda för en enskild lantbrukare eller jägare. De rovdjur som orsakar skador räknas som statens vilt.

Staten behöver ta ansvar för statens vilt. Detta är inte minst rimligt eftersom staten uppmanar till lantbruk genom den av riksdagen beslutade nationella livsmedelsstrategin och till jakt med hund genom jaktförordningens regelverk för viltvård. Ändå visar forskning att avslagen på ansökningar om utbetalningar är oproportionerligt många i län med hög vargförekomst. All sådan ojämlikhet över landet måste motverkas.

Det är möjligt att värna biologisk mångfald och samtidigt värna lantbruk och fritid i hela landet, förutsatt att staten säkrar ett gott stöd till de människor som drabbas av rovdjursskador. Den ersättning som utgår idag tar dessutom ingen hänsyn till allt extraarbete och minskad produktivitet som uppkommer inom lantbruket, inte heller till att den reproduktiva förmågan hos får sjunker i rovdjurstäta områden och i angripna besättningar. Ingen hänsyn tas heller till att en tränad jakthund knappast går att jämföra med en nyinköpt valp; jakthunden har ju gått åtskilliga dyra kurser och tränats under otaliga timmar för att utveckla sin förmåga och skicklighet.

Regeringen bör utvärdera kostnaderna för rovdjursskador och för förebyggande av skador, förslagsvis genom att SLU eller Jordbruksverket och Viltskadecenter i samarbete regelbundet tar fram beräkningar av genomsnittliga direkta kostnader för förlust av olika typer av tamdjur samt redovisar den metodik som används för dessa beräkningar. En ny ersättningsmodell bör övervägas med grund i dessa beräkningar och den av Viltvårdsfonden finansierade forskningen om styrmedel vid SLU och Naturvårdsverket.

Lina Nordquist (L)